

MEDELSELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 1

Februar 1970

68. årg.

Redigert av Ole Lie

JORD ELLER TORV I VEKSTHUSENE

Av forsøksleder Jens Roll-Hansen,

Statens forsøksgard Kvithamar, Stjørdal.

Den som har JORD til sine plantekulturer, i 30 — 40 — 50 cm's dybde i husene, kan drive absolutt på topp hvis jorden kultiveres riktig og desinfiseres tilfredsstillende.

I dag tales det imidlertid like meget om DYRKINGSMEDIUM som om jord. Med dyrkingsmedium tenker vi her i landet foreløbig på torv, muligens i morgen på bark og i overmorgen på steinull, plast eller et annet kunststoff. Med de forsøk og den praksis vi hittil har, må en for de fleste planteslag og kulturmetoder foreløbig holde seg til TORV som det alternative dyrkingsmedium til jord.

Når ønsket om et annet dyrkingsmedium enn jord, er blitt så aktuelt, er årsaken de fleste stedene følgende:

1. De store vanskelighetene med å skaffe god nok jord. 2. De store omkostningene ved å skifte jord i husene. 3. God desinfeksjon av jorden (med kjemikalier eller damp) er kostbart.

Etter hvert er en også blitt mere opptatt av følgende problem:

Selv om en skifter eller desinfiserer jorden i et veksthus, vil det lett følge sykdommer med den jorden en skifter inn, eller det kommer angrep i den nye eller desinfiserte jorden fra dypere liggende jord og undergrunn i huset. Det er i praksis ikke mulig å få disse dypere liggende lag tilfredsstillende desinfisert.

Særlig i England har det derfor vært anbefalt bruk av plastfolie mellom desinfisert jord og underliggende lag. For et tilsvarende formål har vi lagt plast mellom torven og den opprinnelige jorden på dyrkingsstedet.

Etter hvert som dyrking i torv tar fastere former, synes det å være rimelig at en vil gå over til å støpe bunn i veksthusene for dermed å få det sikreste og enkleste opplegg for en god hygiene. Særlig synes støpt bunn å være det riktige i de tilfellene en går særlig langt ned i torvmengde, — enten det dyrkes i bed eller i kar (containere).

SKAL DET VÆRE BARE TORV?

For langvarige kulturer fikk vi i mange år et bedre resultat når det ble *blandet jord i torven*. Etter hvert ble det imidlertid klart at årsaken til dette helt og holdent kunne føres tilbake til mikronæringsstoffer som fulgte jorden, og som vi inntil da ikke hadde tilsatt torven eller ikke brukt i store nok mengder. Særlig var det jern vi hadde brukt for lite av. Ved den allsidige og rikeligere tilførsel av mikrostoffer som nå anbefales ved torvkultur, oppnår vi ingen fordeler om det blandes inn mindre eller større mengder jord. Videre har vi fått bekreftet den konklusjon Aasulv Løddesøl har trukket og som gjengis fra nr. 4, 1969, av Meddelelser fra Det norske myrselskap:

Mulighetene for feilvurdering ved å tilføre de mikronæringsstoffer som man på forhånd vet at vedkommende kulturer krever, er nemlig meget liten når man kan gå ut fra at myrjordens eget innhold i de aller fleste tilfeller er lavt.

Innblanding av stedegen leire fra undergrunnen (tørket og knust) har ikke ført til noen fordeler i våre forsøk. Her skal det imidlertid tilføyes at vi alltid har fått gode resultater ved bruk av innkjøpt Enhetsjord blandet etter professor A. Frühstorfers oppskrift. Og i Enhetsjorden er torv blandet med en spesiell type leire.

Det sies om torven at en av dens fordeler er den store jonebyttingskapasitet (C.E.C.) som den har. Imidlertid oppgis denne vanligvis pr. 100 gram tørr torv. Regnes kapasiteten pr. volum, finner en at denne likevel ikke er så stor. Innblanding av leire kan gi noe større bindingsmuligheter for næringsstoffer, — noe større sikkerhet i næringsbalansen. Torv som har vært kalket og gjødslet etter vår vanlige oppskrift (uten innblanding av leire), har imidlertid på Kvithamar gitt like bra resultater som Enhetsjord P og K.

Innblanding av sand i torven har særlig vært anbefalt i de allsidige oppskriftene for Container-dyrking i U.C. systemet i California (University of California). Siden ønsket om forenkling var et vesentlig motiv ved uteksperimenteringen av U.C. systemet, var denne innblanding av sand vanskelig å forstå. En korrespondanse med professor Kenneth F. Baker klarla imidlertid at når en i California ønsket å blande sand i torven, var dette først og fremst for å spare utgifter. I California er torven vesentlig dyrere enn her i Skandinavia. I våre forsøk med grønnsaker har vi aldri oppnådd fordeler ved å blande sand i torven. (At potteklumpen blir tyngre kan vel i enkelte tilfeller — for andre kulturer — være en fordel.)

Hvor mye torv trengs pr. plante?

I de første årene med torvkultur skiftet vi ut all jord over leiren med et 30 cm tykt lag torv i hele huset (Gartneryrket nr. 6, 1950). Dette kan være økonomisk forsvarlig hvis en har brukbar myr like i nærheten og kan kjøre inn direkte fra denne.

Tomatdyrking i torv. I forgrunnen ses et peilepunkt for vannstanden i det 28 cm tykke torvlaget.

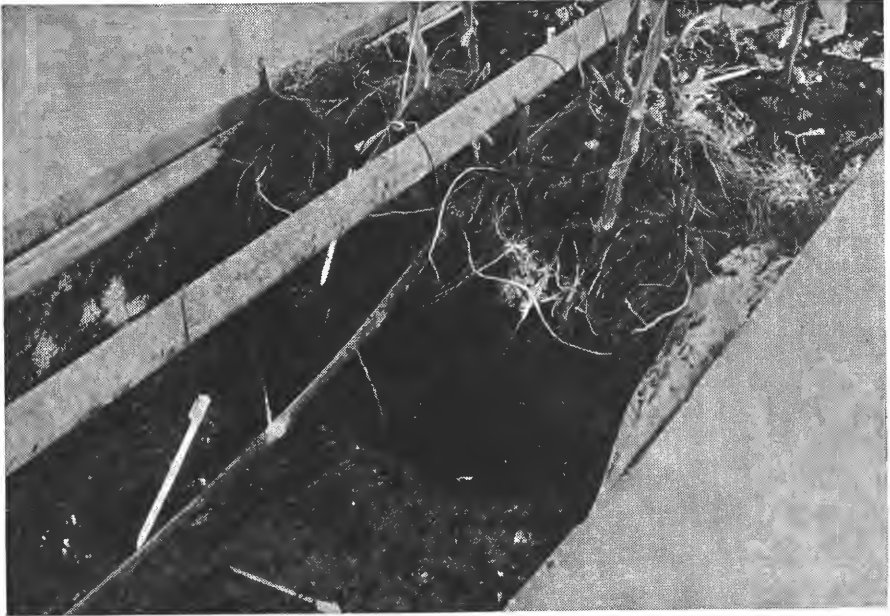
I senere forsøk er jorden tatt ut bare mellom de permanente gangene. Det er så føret med plastfolie (0,15 mm) og torven (som er kalket og gjødslet på forhånd) er fylt i disse traueene. Vi har brukt 28 cm dype torvbed med peilepunkter (perforerte plastbøtter) etter professor Viljo Puustjärvis tidligere forslag. Hver gang vannhøyden var sunket til ca. 1 cm, ble det gitt vann så dette nådde en høyde av 5 cm fra bunnen.

Også denne metoden krever et stort forbruk av torv. En har imidlertid den sikkerhet et stort vannforråd gir. Men samtidig skal en være klar over at røttene, nettopp på grunn av denne vannmettede torven i bunnen, ikke går ned i den nederste 1/3 av torvlaget.

Professor Puustjärvi har etter hvert anbefalt stadig tynnere torvlag for mange ulike kulturer. En av våre viktigste oppgaver fremover må nettopp være å prøve ulike dybder på voksemediet.

Har vi et dypt torvlag, vil en, — på grunn av utgiftene med å skifte —, regne med å beholde dette i flere år. Det fører med seg at torven må dampes (eventuelt desinfiseres på annen måte). Det fører videre med seg problemene med riktig kalking og gjødsling med makro- og mikro-stoffer til torv som alt er brukt et eller flere år.

Alt dette ville forenkles om det, — ved bruk av meget tynne torvlag —, ikke var nødvendig å ha økonomiske betenkeligheter ved å skifte inn ny torv hvert år.

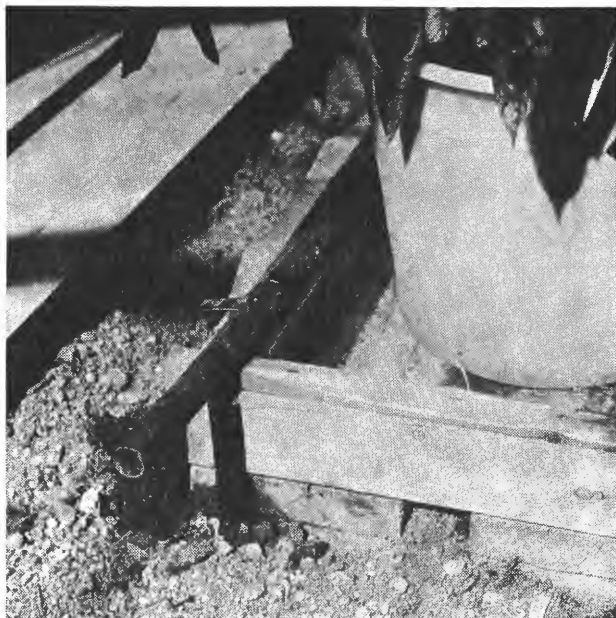
Torv i plastförede trau mellom permanente ganger. Ved rydding om høsten.

Foruten i 28 cm dypt torvlag ble tomat siste året også dyrket i 18, 15 og 12 cm. 28, 18 og 12 cm dype torvlag var traukultur (nedsenket mellom gangene), med henholdsvis 45, 27 og 18 liter torv (løst dyrkingsvolum) pr. plante.

15 cm lag hadde vi på støpt bunn. Til 60 cm brede bed ble det brukt karmar av 2 cm tykke og 15 cm brede arsenikkimpregnerte bord, galvaniserte flattjern og vinkeljern. I et 6 m bredt veksthus ble det 4 slike bed. Med 2 rekker tomatplanter pr. bed og 33,3 cm mellom plantene i rekken, som ga 4 planter pr. m² brutto husflate, var det 15 liter torv (løst dyrkingsvolum) pr. plante. Ved slutten av kulturen var torvlaget sunket med 20 %, til 12 cm, for de 3 torvtypene vi hadde med (Humus Torvmuld, Floralux Veksttorv og Sphagnum Comp. C).

Om en skifter ut torven, vil den i alle fall være verdifull til bruk som jordforbedring, for tiltrekking av utplantingsplanter o.a. Og det er ikke noe større problem å dampe torv enn jord. Tvert imot går det med mindre dampmengde for å behandle passe fuktig torv enn passe fuktig jord. Men foreløbig må en dessverre være i tvil om mulighetene for en effektiv damping mot det faste dekke i huset.

La meg her nevne et interessant forhold. Sphagnum torven har en antibiotisk virkning som er sterk nok til å holde enkelte soppsporer som måtte smitte over på torven, fra å utvikle seg videre i denne.

Torv i bøtter eller i pølser som settes i trerener føret med plastfolie, er lett å vanne.

Mot mange skadelige organismer er likevel ikke denne antibiotiske virkningen sterk nok. Og det er meget viktig at all torv transporteres og behandles så hygienisk som mulig for å unngå å få tilført sykdomssmitte.

Etter innblanding av f. eks. jord, sand eller husdyrgjødsel må torvblandingen dampes før bruk. Dette er således tilfelle ved U.C. systemet i California. Ved dampingen ser det ut til at torvens antibiotiske virkning forsvinner. En må hos oss ta sikte på at torven transporteres på en slik måte at damping er unødvendig. Skulle en ønske å blande f. eks. jord, sand eller husdyrgjødsel i torven, må dette dampes for seg før det blandes inn i torven. (Hvis fuktig husdyrgjødsel blandes med noe tørr torvstrø, lar denne seg meget vel dampe.)

Det er en ulempe med torven at det enkelte ganger kan bli ganske sterk vekst av spesielle alger og sopp som tetter til overflaten, men som neppe ellers skader kulturplantene. En må finne frem til sopp- og alge-midler som passer best for å holde dem borte.

Institutt for jordkultur ved Norges landbrukshøgskole har i en lang rekke år brukt kvitmose i sine karforsøk. Container-dyrking med bruk av torv er således ikke så helt nytt. Og i flere år har vi nå med godt resultat dyrket i torv i 8 liters plastbøtter som var fylt med 10

Tomat dyrket i torv i plastfoliepølser.

liter løst dyrkingsvolum med torv. Vi er da tilbake til en dyrkingsmåte som meget minner om dyrking i gamle sink renovasjonsbøtter slik det var vanlig for noen år siden i Danmark, med bruk av jord.

Som et alternativ til bøtter har vi fylt samme torvmengde i plastfolie pølser med 20 cm diameter. I en slik pølse med 32 liter torv, er det plantet 4 tomatplanter. Både plastbøtter og plastpølser er perforert under. Ved plassering av disse i en trerenne fôret med plastfolie, er vanningen blitt enkel å utføre. Hvor høyt på sidene, i forhold til vannstanden, det er best å ha perforeringen, blir også undersøkt.

KALKING OG GRUNNGJØDSLING

Når det gjelder kalking og gjødsling av ny torv, må en ha lov til å si at dette nå generelt er bra avklart. Det henvises til Meddelelser nr. 4, 1967, fra Det norske myrselskap. Det sentrale i denne meldingen, tabell 2, gjentas her med korreksjon for mengde jern og videre med forslag til en forenkling for tilførsel av mikronæringsstoffene. Her følger først i tabellform mengdene kalkingsmiddel og makronæringsstoffer:

	pr. m ³	Tilsvarende pr. dekar	Grunnstoff i gram pr. m ³ (= milligram pr. liter)					
			Ca	N	P	K	Mg	S
Kalkdolomitt	5 kg	1000 kg	1430				210	
Råfosfat (fosforitt)	3 kg	600 kg	1140		450			42
Fullgjødelse B	2 kg	400 kg	120	230	100	290	24	150

Kalkdolomitt er en mekanisk blanding av $\frac{1}{3}$ dolomittmel + $\frac{2}{3}$ kalksteinsmel.

At vi her i landet har Fullgjødelse B fra Norsk Hydro, er meget heldig. Den har vist seg å passe utmerket for torvkulturene. Foruten å forenkle oppveiningen av gjødelse, letter og sikrer en slik fullgjødelse innblandingen.

Men en må passe på enten å løse fullgjødelse best mulig opp i vann eller finmale den før den blandes i torven. Blander en inn fullgjødelse i kornet tilstand, vil det lett føre med seg sviskader og ujevn vekst. Anderledes er det om torven er særlig fuktig, slik at fullgjødelse løses opp før torven blandes eller en blander torven på ny. Da kan nok kornet fullgjødelse nyttes. *Det vi alltid må ha i tankene er at blandingen skal være best mulig ensartet gjennom hele torvpartiet som blandes.*

Forsøksresultater fra England, Nederland, Tyskland og Finland bekrefter at forholdet mellom næringsstoffene i Fullgjødelse B passer godt for torvkulturer i sin alminnelighet.

Ved Institutt for dendrologi og planteskoledrift har Egil Bjerkestrand gjennomført en lang rekke kalkings- og gjødslingsforsøk med busker og trær (lignoser) i torv. I Meldinger fra Norges landbruks-høgskole nr. 12, Vol. 48 (1969), er resultatene publisert. Ønsker en å lage en torvblanding som passer for flest mulig lignoser, synes det å være rimelig, etter Bjerkestrands forsøksresultater, å bruke halvparten av de ovenfornevnte mengder kalkingsmiddel og gjødelse.

For all torv vi hittil har prøvd kan en, når gjødslingen skal bestemmes, se bort fra det opprinnelige næringsinnholdet. Kjemiske analyser gir svært små verdier, — bortsett fra for magnesium som mange torvforekomster inneholder i forholdsvis store mengder i lett-tilgjengelig form.

En av fordelene ved å bruke fullgjødelse er at en forholdsvis enkelt, — ved hjelp av jordanalyser — kan kontrollere hvor god innblandingen av gjødelse er blitt. Viser kontrollen at innholdet er riktig for ett stoff, må det også være riktig for de andre stoffene som er tilført med fullgjødelse.

Fullgjødelse B vil med sine 14,5 % K heve K—AL verdiene med 145 ved bruk av 1 kg og til 290 ved bruk av 2 kg pr. m³ når volumvekten (fullstendig lufttørket) er 100 kg pr. m³ (= 100 gram pr. liter). Er volumvekten bare 50 kg pr. m³, blir K—AL verdiene henholdsvis 290 og 580.

Det er mulig at jordanalyaselaboratoriene etter hvert vil gå over til å korrigere for volumvekt. I AL-verdiene har de enkelte stoff vært oppgitt som milligram pr. 100 gram lufttør jord. De ovenfornevnte K—AL verdiene vil da korrigert bli henholdsvis 14,5 og 29,0. Og dette er da innholdet av kalium oppgitt i milligram pr. 0,1 liter. Siden røttene har et bestemt volum til disposisjon, må dette være det beste sammenligningsgrunnlaget for analyseverdiene.

Etter forsøkene på Kvithamar blir det anbefalt følgende mengder mikronæringsstoffer, og det er rimelig å anta at dette kan anbefales generelt ved all vanlig plantekultur:

	pr. m ³	Tilsvarende pr. dekar	Grunnstoff i gram pr. m ³ (= milligram pr. liter)					
			Mo	B	Cu	Mn	Zn	Fe
Natriummolybdat	2 gram	400 gram	0,8					
Boraks	5 gram	1 kg		0,6				
Bor i 2 kg Fullgjødsel B				0,4				
Kobbersulfat	25 gram	5 kg			6,4			
Mangansulfat	25 gram	5 kg				6,2		
Sinksulfat	25 gram	5 kg					5,7	
Jernsulfat	100 gram	20 kg						20,0
Sum i alt pr. m ³			0,8	1,0	6,4	6,2	5,7	20,0
200 gram F.T.E. nr. 36 inneholder			1,0	1,0	4,0	4,0	4,0	18,0

Det krever stor påpasselighet og er tidkrevende å veie opp hver for seg de enkelte av mikronæringsstoffene. Det er ikke solgt blanding av disse i større partier her i landet. En har vært redd for ikke å få sikker nok blanding og for at de enkelte stoffene kunne sjikte seg ut under transport. Derfor har det for salg vært veiet opp og solgt porsjoner beregnet til 1 m³.

Det fins et patent fra Ohio i USA på en metode for å smelte stoffer inn i glass (sammensintring, fritting) hvoretter massen avkjøles hurtig i vann så den smuldrer uten å krystallisere (blir amorf). Det avkjølede silikat males så til den finhetsgrad som ønskes. På lisens produserer Ferro (Holland) N.V. disse stoffene her i Europa. Et slikt produkt med innsmeltet mikronæringsstoffer har fått betegnelsen Fritted Trace Elements (F.T.E.). Det fremstilles en hel del ulike F.T.E.

Det kan være bare et eller det er forskjellige kombinasjoner av stoffer som på denne måten er smeltet inn i glass, til forskjellig bruk rundt om i verden. Ingen av disse blandingene passet for våre torvkulturer, men da det, — på grunn av den vidløftige produksjonsprosessen —, måtte bestilles minst 1 tonn (helst 5 tonn) av en ønsket blanding, var vi noen år henvist til forsøk med F.T.E. nr. 181 (opp-rinnelig nr. 18), som var sagt å være et «general purpose» produkt.

F.T.E. nr. 181 inneholder 2,5 % Mo, 1,8 % B, 4,0 % Cu, 21,0 % Mn,

7,0 % Zn og 7,0 % Fe. Nr. 181 passet ikke til vårt behov. Innholdet av molybden, bor og mangan er alt for høyt i forhold til de andre stoffene. Det kom da også senere frem at denne F.T.E. opprinnelig var beregnet for kaffeplantasjer og annen tropisk planteproduksjon.

Våren 1969 ble det endelig produsert en F.T.E. som var etter vårt ønske. Den har fått betegnelsen F.T.E. nr. 36 og inneholder 0,5 % Mo, 0,5 % B, 2,0 % Cu, 2,0 % Mn, 2,0 % Zn og 9,0 % Fe.

Det har vært en stor lettelse endelig å få en slik F.T.E. Og i løpet av 1969 kunne vi konstatere at den gikk utmerket for så forskjellige kulturer som agurk, salat og tomat. Innholdet av bor kan synes noe høyt når det samtidig tilføres bor med fullgjødsel. Imidlertid burde en ha en F.T.E. som passer også uten bruk av fullgjødsel. Og siste års forsøk har vist at selv ved en så borømfintlig vekst som agurk, er det ingen fare ved bruk av Fullgjødsel B ved siden av 200 gram F.T.E. nr. 36 pr. m³.

Og en må kunne ha et berettiget håp om at denne nye F.T.E. skal passe til allsidig bruk under våre forhold.

VANNING OG GJØDSLING I VEKSTTIDEN

Vårt arbeide med torven på Kvithamar har fra år til år ført oss til stadig større enighet med de grunnleggende idéer professor Viljo Puustjärvi går inn for:

At det letter arbeidet med gjødsling og jordanalyser hvis dreneringen hindres enten ved bassengmetoden eller bare ved ugjennomtrengelig bunn som en best oppnår, som alt nevnt, ved å støpe.

Vil en støpe bunn i husene, kan det vanskelig pøngteres sterkt nok hvor viktig det er å være omhyggelig med å få det så horisontalt som mulig.

Ved å gjennomføre prinsippene til professor Puustjärvi, sparer en vann og gjødsel, og oppnår full kontroll over hva som tilføres. Dermed er det ikke behov for jordanalyser i samme utstrekning som tidligere.

En pålitelig kontroll av gjødselvannsblanderens er imidlertid særdeles viktig. Samtidig med at en fører liste over medgått gjødsel, må en være sikker på at det virkelig går ut den tilsiktede vannmengde, og det er nødvendig å føre kontroll ved hjelp av vannmåler. Som en ekstra kontroll og sikkerhet kan det være fornuftig å få en kjemisk analyse av gjødselvannet for å se at alt fungerer som det skal.

Når vi starter opp med en pålitelig utført torvblanding, og blanderen for gjødselvannet virker som vi ønsker, burde en kunne komme bort fra jordanalysene, — bortsett fra en kontroll når kulturen er slutt, spesielt når en ønsker å nytte torven til en ny kultur.

Som utgangspunkt for vår anvendelse av — og våre forsøk med gjødselvann er nyttet «Advisory Leaflet 520» fra Ministry of Agricul-

ture, Fisheries and Food (London, S.W.1). I Storbritannia er det stadig henviset til denne som utgangspunkt for forsøk og praksis.

Vi har holdt oss til en styrke i gjødselvannet på 250 p.p.m. av kalium (K) gjennom hele veksttiden og variert mellom 150 og 200 av nitrogen (N). (p.p.m. står for parts per million og er en internasjonalt vanlig brukt betegnelse. 250 milligram K pr. liter vann er således 250 p.p.m. K.)

Videre har vi brukt magnesiumsulfat i noe varierende styrke, og regner med å bruke 10 p.p.m. Mg som standard tilførsel i 1970.

Det er viktig å få det riktige samspill mellom grunn gjødsling og næringsinnholdet i gjødselvannet. Dette er et område vi må arbeide videre med fremover.

I noen år har vi nå tilført 250 p.p.m. K ved hjelp av kaliumnitrat. Det ble så tilsatt urea inntil ønsket styrke av nitrogen var nådd. Dette er enkle gjødselslag å ha med å gjøre fordi de er så lett oppløselig.

Etter at Norsk Hydro i mange år ikke har hatt en fullstendig oppløselig kalksalpeter på markedet, fikk vi siste år igjen tak i en slik vare.

I torven omsettes urea vanligvis langsomt. Det er derfor lite hjelp i kontroll, ved hjelp av nitratanalyser, hvis en bruker urea. Ønsker en å nytte seg av nitratanalyser, bør det til torv gjødsles med kalksalpeter. (På ikke dampet jord er det anderledes. Her omformes urea som regel fort.)

Under mange forhold vil det være gunstig med den kalsiummengden en får med kalksalpeter. Men skal en nytte magnesiumsulfat i gjødselvannet, kan ikke stamløsingen gjøres særlig sterk, om en vil unngå utfelling av gips.

På en 60 liters Gewa gjødselblander fyller vi en stamløsning laget av 3,1 (3,11) kg kaliumnitrat + 1,9 (1,91) kg kalksalpeter + 0,5 (0,485) kg magnesiumsulfat. Dette gir 250 p.p.m. K + 150 p.p.m. N + 10 p.p.m. Mg, når det blandes inn i 4800 liter vann. Og dette skal vi få når Gewaen stilles på delstrek 4 hvis blandeforholdet er det for Gewaen vanlige, 320. Når nitrogenstyrken skal heves til 200 p.p.m. N, brukes 3,5 kg kalksalpeter.

For å sikre mot utfelling løses først de enkelte gjødselstoffene (gjerne i varmt vann) hver for seg før de blandes sammen til stamløsingen.

Det er å håpe at denne helt oppløselige kalksalpeteren vil komme på markedet her i landet.

Ved planting 1. april på Kvithamar med 4 planter pr. m², har disse i den første måned etter planting, i 1968, brukt 2 liter gjødselvann pr. m² pr. døgn. Siste halvdel av mai steg plantenes behov til 4 liter pr. m² og døgn. I middel for 4 måneders kultur (april—juli) med 15 kg tomatavling pr. m² (brutto husflate), brukte plantene 3,0 liter pr. døgn. For hele kulturen var dette 360 liter gjødselvann pr. m² (brutto husflate), eller 90 liter pr. plante.

Med en styrke for kalium på 250 p.p.m. og i en tid av året hvor det går med så meget som 3 liter gjødselvann i middel pr. m² og døgn, blir dette 75 gram kalium pr. m² pr. 100 døgn. Bruker vi 150 p.p.m. N tilføres samtidig 45 gram nitrogen, ved 200 p.p.m N blir det 60 gram nitrogen pr. m² pr. 100 døgn.

Ved bruk av Gewaen vil det være fornuftig å ha samme styrke på denne for hele gartneriet, til alle kulturer. Er det kulturer som skal gjødsles svakere, kan det passe til disse å bruke rent vann annen hver gang det vannes eller oftere.

Men ellers kan det bli forskjellige måter å ordne seg på med gjødselvann etter hvilket blandingsutstyr som anskaffes.

MYRSELSKAPETS MØTER UNDER LANDBRUKS- VEKA 1970

Landbruksveka 1970 i Oslo holdes i tiden 20. februar til 1. mars. Det norske myrselskaps representantskapsmøte og årsmøte blir i Oslo Håndverks- og Industriforening, grupperom 9, Rosenkrantzgt. 7, onsdag 25. februar:

Representantskapsmøte	kl.	15.00
Årsmøte	»	16.00

Til behandling foreligger de vedtektsbestemte saker.

Det norske myrselskap deltar dessuten ved følgende arrangementer i Messehallen på Sjølyst:

1. Mandag 23. februar (Hagedagen) holdes i samarbeid med bl.a. Norsk Gartnerforening og Norsk Hagebrukskandidatlag, torvdemonstrasjoner i Visningsringen (kl. 14.00 og kl. 17.00). Demonstrasjonene blir lagt opp med tanke på bruk av torv i gartnerier og i hagebruk m.v.
2. Torsdag 26. februar kl. 14.00 arrangerer Det Kongelige Selskap for Norges Vel, Selskapet Ny Jord og Det norske myrselskap et diskusjonsmøte om temaet: «Kan samvirke erstatte jordskifte i utmarksområdene?»

Se for øvrig Landbruksvekas program og annonser i dagspressen.